

FORBRUGERRÅDET

Bilag 2

Til forslaget om lov om private registre m. v. fremsat af justitsministeren den 13/10 1977 skal Forbrugerrådet knytte følgende bemærkninger:

1.1 Videregivelse af oplysninger fra et register, der ikke er opbygget med videregivelse for øje, jvf. forslaget § 4, forekommer Forbrugerrådet at ligge så tæt op ad salg af oplysninger, at det er nødvendigt med restriktive bestemmelser. Det må antages, at virksomheden i forhold til forbrugeren er kommet i besiddelse af de registrerede oplysninger i forbindelse med en konkret relation mellem virksomhed og forbruger. Denne relation kan enten være afsluttet eller stadig bestå. Selv om sådanne oplysninger tilsyneladende fra forbrugers side er afgivet frivilligt til virksomheden, har forbrugeren ved afgivelse af oplysningerne ofte befundet sig i en situation, hvor der reelt ikke er nogen valgmulighed. Forbrugeren har til gengæld for disse oplysninger normalt modtaget en modydelse fra virksomheden, f. eks. i form af oprettelse af en konto, salg på afbetaling eller et ansættelsesforhold. Forbrugerrådet må afvise, at virksomheder m. v. uden videre kan videregive oplysninger indsamlet under sådanne betingelser. Forbrugerrådet finder det ikke tilstrækkeligt, at der i lovforslagets § 4, stk. 1, kræves samtykke for videregivelse af de nævnte særlige oplysninger. Efter Forbrugerrådets opfattelse må der stilles krav om, at videregivelsen tjener væsentlige og samfundsmæssigt set rimelige interesser, samt at det er naturligt, at en sådan videregivelse foretages.

1.2 Vedrørende almindelige virksomheders indsamling og registrering af oplysninger, som skal advare andre mod forretningsforbindelse med vedkommende, er Forbrugerrådet opmærksomt på, at reglerne i § 3, stk. 3 og 4, ikke umiddelbart åbner mulighed for, at forbrugeren har egen adgang til et sådant register. Forbrugerrådet finder, at bestemmelsen burde udformes som en hovedregel, hvorefter et register, som skal advare andre mod forretningsforbindelser, skal være undergivet reglerne i kap. 3 – med mulighed for, at registertilsynet i særlige tilfælde kan fravige denne regel.

1.3 Forbrugerrådet finder ikke, at der er forskel på, om oplysninger er videregivet fra et almindeligt register eller fra et kreditoplysningsbureau, og da forkerte oplysninger under alle omstændigheder kan medføre store ubehageligheder for den registrerede, bør der, såfremt forkerte oplysninger er videregivet, jvf. § 5, stk. 2, være en obligatorisk pligt for virksomheden til at foretage berigtigelser, jvf. de for kreditoplysningsbureau gældende regler.

2.1 Forbrugerrådet er principielt imod kreditoplysningsbureauer, som de findes i dag, idet man finder det uheldigt, at indsamling, registrering og salg af personoplysninger sker i en lang række mere eller mindre kendte bureauer, undergivet den frie konkurrenceregler. Forbrugers sikkerhed og kontrolmuligheder kan herved bringes i fare. Erhvervs livet kan have et rimeligt behov for at kunne rekvirere oplysninger, men Forbrugerrådet finder, at disse bør samles i ét bureau, der udformes som et koncessioneret selskab under offentlig kontrol.

2.2 Ved en konkret stillingtagen til forslaget kap. 3 vedrørende kreditoplysningsbureauer skal man bemærke, at Forbrugerrådet kan tiltræde det i loven foreslåede anmeldelsessystem. Derimod kunne Forbrugerrådet ønske sig en nøjere specificering af de oplysninger, som kreditoplysningsbureauer må registrere.

2.3 I afsnittet vedrørende registertilsynet er der tillagt disse beføjelser, som giver tilsynet mulighed for en effektiv kontrol, ligesom der tillægges tilsynet beføjelser til at foreskrive betingelser for registre m. v. Ud fra vort kendskab til andre tilsynsmyndigheder skal Forbrugerrådet alene påpege, at registertilsynets reelle muligheder for at gennemføre en effektiv kontrol også afhænger af den kapacitet, tilsynet tildeles.

2.4 Forbrugernes egen kontrol udøves bl. a. gennem et kendskab til, hvor de er registreret. Denne viden foreslås etableret ved, at der sendes meddelelse til forbrugeren, 1. gang han optages i et register med mere end